

лежитѣ си за българската *търговия* и то само дотолкова, доколкото тя е свързана съ сношенията между генуезци — дубровничани и българи, сж изложени всичко въ страница и половина (op. cit., 532—533).

Икономичния развой на България до падането ѝ подъ турцитѣ, колкото и да е тъменъ и неразработенъ до днесъ, е крайно важенъ. Икономичния развой на Сливенъ, като дѣлъ отъ тоя на цѣла България, е по-вече известенъ само въ дългия и мраченъ периодъ следъ падането ни подъ турцитѣ. Последнитѣ бѣха единъ важенъ факторъ въ развойа на по-новото ни производство и търговия. Феодалния воененъ режимъ презъ българското царство потискалъ и спъвалъ икономичния напредѣкъ на страната. Производството било положено на ограничени основи, а търговията, въ ржце повече на чужденци, следѣше кжси и тжпкани пжтища.

Като частъ отъ Турската империя, малката, но богата българска земя, се разшири. За нея вече нѣмаше граници около западния брѣгъ на Черно-море, около срѣднитѣ брѣгове на Дунава или Егейско-море. България влѣзе въ едно *обширно тържище*, съ размѣри, които обхващали три континента: Азия, Африка и Европа. Турската империя на длъжъ почвала отъ Персия и стигала дори до Виена. Нейнитѣ войни и победи раздвижиха тѣзи три континента и ги докараха въ по-тѣсни обществено-икономически връзки. Малко известния до тогава Балкански полуостровъ, който още отъ време на римскитѣ победи отдѣлѣше сждбата на „Ориента“, съ влизането си въ империя, която нагази дори Срѣдиземното море и прескочи Дунава на северъ, се допрѣ и сближи съ *западния свѣтъ* и стана проводникъ на една обнова, последицитѣ на която се проявиха прямо следъ великата френска революция. Тоя политико-икономиченъ обратъ бѣше скритъ, бавенъ и потаенъ до възстаннитѣ войни на полуострова и дори до Завѣрата въ 1821 г.

И тѣй съ идването на турцитѣ въ България балканското производство се засили, пораждатъ се нови нужди и условия въ Полуострова. Предѣлитѣ на бившитѣ поземни участъци се разграничиха и при това, новитѣ господстващи класи — *чисто потребителни, а непроеизводителни*, трѣбваше да засиятъ производството на едно политично поробено, работно и предприемчиво население върху богата земя.

Търговия на италианци и дубровничани съ Сливенъ. Икономична дейность на мѣстнитѣ монастири.

За економичния развой на покрайнинитѣ въ древно време, къмъ които се числи Сливенско — нищо или съвсемъ малко се знае. Чуванигѣ въ историята *грѣцки колонии* при Бургаския заливъ Месемврия, Анхиало и Аполония (Созополъ), по-